

آتش

روزنامه صبح ایران



باران سیل آسا و فرور یختن خانه‌ها

غزه در آب و آتش

صفحه ۲



به صدا در آمدن زنگ هشدار رها شدگی قیمت‌ها

«کالابرگ الکترونیکی» تاثیر دارد؟

صفحه ۸

دو سناریوی هشدار آمیز برای تل آویو

کارت‌های روی میز و استراتژی تازه تهران

عطف قرار دارد. وزن استراتژیک این کشور دچار تحولات شگرفی شده است. اگر چه آمریکا می‌خواهد ایران از برنامه هسته‌ای و سیاست‌های منطقه‌ای خود دست بردارد، اما در تهران محاسبات متفاوتی برقرار است. با توجه به تحولات دو سال اخیر، اولویت تهران آمادگی برای هر گونه درگیری بعدی است.

شرح در صفحه ۳

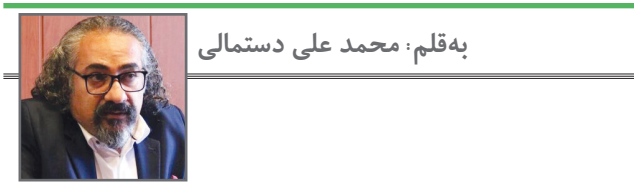
قربانی شدن کارگران با جیب‌های خالی پاییز فصل خزان معادن صفحه ۳	دلایل تنفر « ترامپ» از اروپا بررسی شد نقشه مهندسی افول غرب صفحه ۷	بررسی تحولات هفتگی بازارهای ارز، طلا و سکه تقاضا به سمت دارایی‌های امن هجوم برد صفحه ۵
--	---	--

سخت نخست

عراق و تصمیمی سخت برای ادامه رابطه با ایران و آمریکا

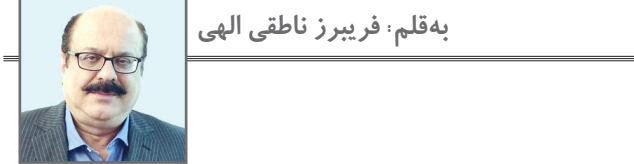
منتشر می‌کند. در خصوص این کمیته یک سوالی مطرح می‌شود؛ آیا این کمیته در عراق، همان گزارش وزارت خارجه آمریکا درباره گروه های تروریستی را بدون توجه به سیاست های حکومت عراق، مورد توجه قرار داده یا این اتفاق، اقدامی بوده که بخواهند وضعیت منطقه را ارزیابی کنند؟

ادامه در صفحه ۲



به‌قلم: محمد علی دستمالی

سیگنالی و رسانه‌ای داشته باشد و نشان دهد که ایران تنها نیست. ولی واقعین باشیم؛ نه تنها کافی نیست، بلکه دلخوش کننده هم نمی‌تواند باشد. لقمه را دور سرمان نچرخانیم. رسیدن به توافق، برداشتن سایه‌ی تحریم، حل معمای اف‌ای.تی‌اف و نظایر آن و ورود به عرصه‌ی عادی منطقه‌ای و جهانی، از نان شب واجب ترند. کیست که نداند توجه به این ضرورت‌های حیاتی، می‌تواند ترمیم‌گر مشکلات مربوط به سیاست خارجی باشد. اما حتی تمام این گام‌های مثبت نیز کافی نیستند و در عرصه‌ی سیاست داخلی نیز، حکمرانی باید با خودش دو دو تا چند تا کند و به این فکر کند که آیا در شان یک جامعه‌ی ۸۶ میلیون نفری است که اندیشیدن به بدیهیات به ظاهر بی‌اهمیتی مانند آجیل شب یلدا و سیمکارت سباه و سفید، مهمترین دغدغه‌ی روز و شبش باشد؟



به‌قلم: فریربز ناطقی الهی

کریسمس، به عنوان ال نینو شناخته شد. ال نینو در زبان اسپانیایی به معنای «فرزند پسر» است و به نام عیسی مسیح ع نوزاد، این شرایط پر باران را نامگذاری نمودند. در مقابل، سالهای سردتر و خشکتر را که نه لزوماً کاملاً کار برانتر ولی کمتر را بنام فرزند دختر نامیدند. در خاتمه بنظر می رسد ماهیگران آن دوره تعصبی هم روی پسر و یا دختر بودن داشته اند؟ یا اینکه بنا به میمنت تولد عیسی مسیح ع و بارندگی های گستره اولی را ال نینو و مقابل آن را لانینا نامیده باشند که دومین ایده معقول تر بنظر می‌رسد.

غرب و مناسبات قدرت دارد، اسرائیل با وجود تمام تفسیرهای شعارزده از موقعیت پدی برخوردار نیست و حالا در قیاس با دوران پیش از طوفان الاقصی موقعیت جهانی و منطقه‌ای بهتری دارد، ایران، بخش قابل توجهی از نفوذ منطقه‌ای و پتانسیل نقش آفرینی فرامرزی خود را از دست داده است. به موازات اینها، در داخل نیز، علاوه بر مشکلات ناشی از تحریم‌های خارجی، جامعه با صورت بسیار آزردهنده‌ای از تورم، بحران مالی و دردهای بزرگ روبروست، ناکارآمدی‌های نهادهی و فقدان رضایت مردمی بیش از هر زمان دیگری نمایان شده و علاوه بر همه‌ی اینها؛ آلودگی هوا، خشکسالی و تعلیق، از بازار گرفته تا خانه و مدرسه و دانشگاه، همه را با نوعی از بی‌نشاطی و بی‌تصمیمی، رویارو کرده است. در چنین شرایط سخت و دشواری، تداوم هر نوع فعالیت دیپلماتیک، می‌تواند کارکرد

و حوزه‌های فن آوری پیشرفته، دمی متوقف نمی‌شوند. ولی ایران بنا به دلایلی که همه می‌دانیم، در این دالان پر سر و صدا و پر آمد و رفت، از ظرفیت‌ها و بایستگی‌های خود دور مانده و نقشی محوری ندارد. آن هم درست در روزگاری که یک سال از سرنگونی رژیم بشار اسد در سوریه سپری شده و از تحولات ۷ اکتبر و جنگ ۱۲ روزه بدین سو، تحولات منطقه‌ای مهمی را به چشم دیده‌ایم. ایران، هم اکنون در بزنگاه تاریخی مهمی قرار گرفته که در آن، شاهد تلاقی و همزمانی چندین موضوع و محور مهم هستیم؛ اقتصاد جهانی دستخوش تحولات بزرگی شده و کسی ناز ساقیان ننگه‌دها را نمی‌خرد، قدرت نمایی در عرصه‌ی فن آوری و هوش مصنوعی تمام آفاق را در نورددیده، آمریکا ترامپ قرائتی بسیار عملگرایانه در قبال شرق و

برگزاری نشست سه جانبه در سطح معاونین وزاری امور خارجه در تهران، تلاش ارزشمندی است. اما نیازمندی‌های کنونی ایران، به مراتب بالاتر از این است. حضور معاونین وزیر امور خارجه چین و عربستان سعودی در تهران و برگزاری نشست سه جانبه، به خودی خود ارزشمند است. در این شرایط، حتی برگزاری چنین نشست‌هایی هم آسان نیست و کلی مقدمات و زمینه چینی انجام شده است. اما یادمان باشد در همین روزها، دوحه‌ی قطر، پذیرای مهمانان و کارشناسانی از یکصد و سی کشور جهان بود، آنکارا و استانبول مداوما در دیدارهای دوجانبه و چندجانبه مهمان خارجی دارند و از دهوک و اربیل و بغداد تا خلیج فارس و قفقاز و آسیای میانه، اغلب کنشگران، مداوما در حال دید و بازدیدهای دیپلماتیک گسترده هستند و کشورها، از همکاری‌های امنیتی و سیاسی گرفته تا مبادلات تجاری، پروژه‌های مشترک علمی، برنامه‌ریزی برای هوش مصنوعی

یادداشت

چین، ایران و عربستان؟ لقمه را دور سر نچرخانیم

اخبار

پزشکیان کدام پروژه‌های دولت را آنلاین رصد می‌کند؟



سرپرست نهاد ریاست‌جمهوری جزئیاتی از کارکردهای طراحی داشبورد مدیریتی برای رئیس‌جمهوری را اعلام کرد. محمدجعفر قائم‌پناه در گفت‌وگویی با اشاره به رونمایی از داشبورد مدیریتی برای رئیس‌جمهوری و ویژگی‌های طراحی شده برای آن، اظهار کرد: رئیس‌جمهوری با استفاده از داشبورد مدیریتی می‌تواند به‌صورت برخط پروژه‌های مدنظرش را بررسی کند.

بنا بر روایت ایسنا، وی افزود: مثلاً پیش‌بینی کردیم تا عید نوروز ۵ هزار مگاوات برق خورشیدی وارد مدار شود. از طریق داشبورد مدیریتی، رئیس‌جمهوری می‌تواند هدف‌گذاری تا عید، برنامه‌ریزی برای تحقق تولید ۳۰ هزار مگاوات برق خورشیدی به‌عنوان پروژه‌ای با زمان‌بندی دو تا سه ساله را رصد کند و از میزان پیشرفت پروژه، میزان دریافت زمین و مجوز و فراهم شدن زیرساخت‌ها و آمار واردات پتل خورشیدی باخبر باشد و در کنارش بداند پیشرفت این پروژه با چه موانعی روبه‌روست.

معاون اجرایی رئیس‌جمهوری در پاسخ به این پرسش که چه پروژه‌های برای رصد رئیس‌جمهوری در داشبورد مدیریتی تعریف شده است، گفت: پروژه تولید انرژی تجدیدپذیر، پروژه توسعه فضاهای آموزشی، طرح نظام ارجاع سلامت و پزشک خانواده، طرح جمع‌آوری گازه‌ای فلرها و فشارافزایی چاه‌های نفت و نیز پروژه‌های مربوط به آب و کشاورزی از مهمترین مواردی است که در جزئیات پیشرفت آن‌ها به‌صورت برخط در این داشبورد مدیریتی تعریف شده‌اند.

رونمایی از داشبورد مدیریتی رصد پروژه‌های ملی به‌عنوان یکی از نمادهای تحول منطبق بر رویکرد علمی در نهاد ریاست‌جمهوری با حضور رئیس‌جمهوری در روزهای اخیر انجام شده است.

یادداشت

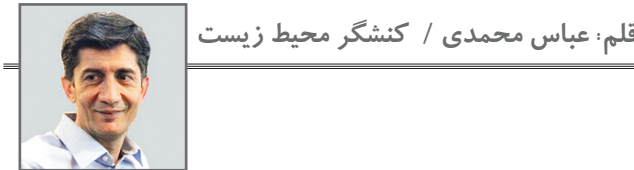
روز جهانی کوهستان ۲۰۲۵؛ اهمیت یخچال‌های کوهستانی

یخچال‌ها و برفچال‌های کوهستانی سبب‌ساز پیوستگی جریان آب در رودخانه‌ها هستند. اگر ذخیره‌ی برف و یخ کوه‌ها نباشد، بیشتر رودخانه‌های دائمی وضعیت فصلی می‌یابند، فراوانی سیلاب‌های مخرب بیشتر می‌شود، فرسایش خاک افزایش می‌یابد، و به این ترتیب کشاورزی و پایداریِ عامل‌های زیست‌دستخوش آسیب‌های جدی می‌شود. با کم شدن پوشش سفید برف و یخ، زمین گرمای بیشتری دریافت می‌کند و اثر جمعیِ گرما مقدار باز هم بیشتری از پوشش‌های یخی زمین را نابود می‌کند. کوهستان‌های ایران، نتهت‌ها در مقایسه با چهل یا پنجاه سال پیش، بلکه حتی در

مقایسه با حدود ده سال پیش هم در دوره‌های کوتاه‌تری برف و یخ بر خود می‌بینند. کشور ما، با قرار داشتن بر روی کمربند بیابانی زمین، بیشترین آسیب را از تغییر اقلیم می‌بیند و از این‌رو مجموعه‌ای از «اقدام‌های پیشگیرانه» مانند کاهش تولید و مصرف نفت و گاز، جلوگیری از تخریب جنگل‌ها و مراتع، کاهش استفاده از خودروهای شخصی، کاستن از دامپروری؛ و همچنین «اقدام‌های سازگاری» مانند جایگزین کردن شیوه‌های معیشتی کم‌آب‌بر به‌جای کشاورزی پرمصرف، و توانمندسازی جامعه برای رویارویی با گرما و خشکی لازم است تا بتوان روند نابودی یخچال‌ها و برفچال‌ها را کند کرد و با پیامدهای کوچک شدن آن‌ها

سازگار شد. از سال ۲۰۰۲ سازمان ملل یازدهم دسامبر (۲۰ آذر) را روز جهانی کوهستان نامیده تا به این وسیله توجه دولت‌ها و مردم به اهمیت محیط‌های کوهستانی در تأمین آب و معیشت و حفظ تنوع زیستی جلب گردد. هر سال نیز سازمان کشاورزی و خواربار ملل متحد (FAO) یک موضوع یا شعار برای این روز طرح می‌کند تا در طول سال در آن زمینه بحث و پژوهش صورت گیرد. سازمان ملل شعار روز جهانی کوهستان ۲۰۲۵ را «یخچال‌های کوهستانی اهمیت دارند» قرار داده است. موضوع کاهش عمق و سطح یخچال‌ها و برفچال‌های ایران، و کوتاه شدن طول زمانی که برف بر کوه‌ها دیده می‌شود، از سوی

مردیان بخش آب کشور نادیده گرفته شده و تقریباً هیچ کاری برای مقابله با این روند و سازگاری با شرایط پیش‌آمده انجام نشده است. برعکس، طرح‌هایی مانند سدسازی و انتقال آب برپایه‌ی آورد (دبی) چندین دهه پیش رودخانه‌ها که متناسب با بارش و ماندگاری برف‌های آن زمان‌ها بوده اجرا شده یا در دست اجرا است. حال آن که رودخانه‌های دیگر آن آورد سالانه و پیوستگی جریان را ندارند و دستکاری در وضع طبیعی آن‌ها خطر آسیب دیدن زیست‌بوم‌های انسانی و طبیعی وابسته را بسی بیشتر کرده است. همچنین گرم‌تر شدن زمین که در ایران بسیار بیشتر از میانگین جهانی هم هست، تبخیر را به‌شدت افزایش



به‌قلم: عباس محمدی / کنشگر محیط زیست

داده که این امر، جمع کردن آب در مخزن سدها و سپردن آن سطح گسترده به تیغ آفتاب را به‌کلی غیرمنطقی ساخته است. اما محافل ساخت‌وسازگرا که ثروت زیادی از کشور را با اجرای طرح‌های سدسازی و انتقال آب به یغما می‌برند و بسیاری‌شان برای اقامت نهایی خود یا فرزندان‌شان، خارج از کشور را ترجیح می‌دهند، همچنان در پیش بردن این طرح‌ها فعال‌اند. با گذشت بیش از پنج دهه که مدیریت منابع آب، از جمله یخچال‌ها، به وزارت نیرو سپرده شده و با توجه به وضع بسیار وخیم این منابع، تردیدی نیست که این وزارتخانه شایستگی اداره‌ی آب را ندارد و باید طرحی نو اندیشیده و اجرا شود.